

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه علم و هنر در دربار امیر تیمور گورکانی

محل انتشار:

فصلنامه جندی شاپور، دوره 2، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سکینه دنیاری - کارشناس ارشد تاریخ ایران اسلامی از دانشگاه شهید چمران اهواز

هادی دل آشوب - دانشجوی دکتری تاریخ ایران اسلامی دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

در فاصله مرگ ابوسعید ایلخانی (در سیزدهم ربیع الاول 736 ه.ق. / سی نوامبر 1335) تا ظهور تیمور (781 ه.ق.) اوضاع ایران آشفته و قدرت ها و سلسله های کوچک و بزرگ و امرای محلی در شهرهای مختلف به قدرت رسیدند، با استفاده از همین اوضاع آشفته تیمور توانست قدرت را به دست بگیرد و طی لشکرکشی های بعدی بنیان حکومت تیموریان را در ایران بنا نهد. با توجه به اینکه بیشتر اوقات تیمور صرف لشکرکشی به سرزمین های مختلف می شد، اما وی دوست دار علما و دانشمندان بود و نتیجه آن اجتماع بسیاری از دانشمندان در دربار او و تبدیل شدن سمرقند به مرکزی علمی و مذهبی مشرق زمین بود. این پژوهش با استفاده از روش اسنادی کتابخانه ای و با رویکرد توصیفی تحلیلی به بررسی قدرت یابی حکومت تیمور پرداخته و جایگاه هنرمندان و دانشمندان را در دربار مورد بررسی قرار می دهد. نتایج بررسی ها نشان می دهد که علی رغم این جنگ ها و یورش های تیمور که از او در تاریخ مانده وی به هنرمندان و دانشمندان علاقه مند و بسیاری از آنان را به دلیل مهارت آنان به سمرقند کوچ داد و در دربار او از ارج و قرب زیادی برخوردار بودند.

کلمات کلیدی:

تیمور، سمرقند، هنر، الوس جغتای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804289>

